

havn Understøttelsesforeningens kommunale Afdeling“. Det hedder herom i Betænkningen: „Uden i øvrigt at indskrænke Hjælpekassernes frie Beslutning paa noget Punkt med Hensyn til Understøttelsen har Udvalget regnet det for mest praktisk at vende tilbage til den før Lov af 27. Oktober f. A. i Almindelighed gældende Regel, at saadan Understøttelse, naar den er bevilget af Hjælpekassen, i Regelen udbetales gennem Arbejdsløshedskassen“. Det er ikke tilfældigt, at der fremkommer et saadant Forslag. Grunden er ikke mindst de indgaaende Undersøgelser, næsten lige til Knoglerne, som foretages af Understøttelsesforeningen, og som maaske kan være meget passende under almindelige Forhold — det skal jeg slet ikke udtale mig om —, men som er aldeles urigtige under de nuværende Forhold. I de allerfleste af de Tilfælde, der har foreligget som Følge af for smaa Understøttelser i Henhold til Loven af 27. Oktober, har Undersøgelse sandelig ikke været nødvendig. Naar det nu oven i Købet af Formanden for den kommunale Afdeling i et Interview siges, at det varer 3—4 Uger og mere, inden en Sag kan afgøres, vil man dog vist i Almindelighed indrømme, at det er et Forhold, der ikke passer til de Tilstande, vi har i Øjeblikket. Hvis der findes Bestemmelser, som paabyder en saa langvarig Undersøgelse, er de forældede, de har overlevet sig selv, thi Livet i vore Dage kræver en kraftigere og hurtigere Virksomhed end den, der udfoldes af den nævnte Forening. Den laveste Understøttelse er nu 12 Kr. 25 Øre om Ugen, men naar en Organisation, der har med Hjælp at gøre, og vel at mærke en Hjælp ikke af egne eller af sammenskrabede Midler, men Hjælp af kommunale Midler, som Københavns Kommunalbestyrelse giver med rund Haand, synes jeg, det ikke skulde være nødvendigt at foretage en særlig Undersøgelse i det Tilfælde, at en Familiefader har 12 Kr. 25 Øre om Ugen, den Sag maatte kunne afgøres meget hurtigt og uden nogen som helst Undersøgelse. Enhver kan nemlig sige sig selv, at 12 Kr. 25 Øre om Ugen er for lidt til at leve af under de nuværende Forhold. En Understøttelse af 10 Kr. 50 Øre, som den er mange Steder paa Landet, er selvfølgelig ogsaa for lidt.

Nu siges det endog — jeg kan ikke konstatere Rigtigheden deraf, men det siges fra forskellige Sider, og det er ikke helt nylig, man er begyndt at tale derom —, at Undersøgelserne ikke altid foretages med den nødvendige Takt, og naar den

vedkommende Undersøger ikke optræder med Takt, bliver Undersøgelsen saarende for de paagældende. Den Hjælp, der ydes af Københavns Understøttelsesforenings kommunale Afdeling, ydes for at holde de vedkommende borte fra Fattigvæsenet, men i mange Tilfælde tyer Folk hellere til Fattigvæsenet end udsætter sig for at blive Genstand for Undersøgelse af Understøttelsesforeningen. Naar en saadan undersøgende Dame eller Herre kommer ind i et fattigt Arbejderhjem, endevender de alting, spørger ud om alle Forhold — alt saa hos Folk, der har 12 Kr. 25 Øre om Ugen —, de ser efter i alle Kroge, om der ligger lidt Støv og Smuds, de forhører sig hos Naboer og hos handlende, kort sagt udviser en taktløs Optræden. Det være langt fra mig at sige, at det er alle Undersøgerne, der optræder saadan, jeg haaber tværtimod, det kun er faa, men de faa, der er af den Slags, er tilstrækkelige til at jage de fattige en Skræk i Livet for Understøttelsesforeningen. Og hvad bliver Følgen? Den bliver yderligere Fattigdom, Underernæring o. s. v., alt det, som vore sociale Love skulde forebygge.

Man har villet kalde disse mine Bemærkninger ondartede, men jeg svarer dertil: Utak er Verdens Løn. Utak er noget, som Personer, der sidder inde med offentlige Tillidshverv, ofte møder, men de maa røgte deres Hverv alligevel. Om Jorden saa er gloende, skal man gaa paa den, og de, som har faaet offentlige Hverv at røgte, maa røgte dem, uanset, om de faar Tak eller Utak derfor. Det, jeg har sagt, er en berettiget Kritik, og er en Kritik berettiget, skal den øves. Jeg haaber da, at man, ikke fordi jeg har sagt det, men fordi det er en almindelig Opfattelse af Understøttelsesforeningens Virksomhed, vil rette disse Forhold i Fremtiden. Om disse uheldige Sider hos Understøttelsesforeningen ogsaa findes i Provinserne, ved jeg ikke, men jeg skulde tro, at man der paa Grund af, at man kender hverandre bedre, er lidt mindre haardhændet.

Der er endnu et Par Forhold, jeg kunde ønske at omtale. De har ikke været berørte i Udvalget, men hvis ærede Medlemmer af Udvalget faar Ordet senere og vil udtale sig i Tilslutning til, hvad jeg her agter at sige, kunde mine Bemærkninger maaske staa for Udvalgets Regning, om end det er Forhold, som Udvalget ikke har nogen direkte Indflydelse paa. Jeg tænker særlig paa det Forhold, at Folk har laant Penge hos en af disse „Menne-